

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/247/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204020
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2714204020.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci žalobcu: V. B., nar. 06.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XX, právne zast.: JUDr. Ján Pekar, advokát, Potočná 191/39, 909 01 Skalica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava - Ružinov, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o vyhlásenie, že zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500020035, z a s t a v u j e .

II. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500020035 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01, " je n e p l a t n á .

III. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500020035 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21, " je n e p l a t n á .

IV. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500020035 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „RPMN za úver (v %): 69,02, " je n e p l a t n á .

V. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500020035 v bode 6/ tejto zmluvy v znení: „Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,01, " je n e p l a t n á .

VI. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500020035 v bode 8.1./ tejto zmluvy v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý.“ je n e p l a t n á .

VII. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500020035 v bode 8.4./ veta tretia tejto zmluvy obsahujúca text: " Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi, " je n e p l a t n á .

VIII. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500020035 v bode 8.4/ veta štvrtá tejto zmluvy obsahujúca text: „Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty

podľa ods. 8.1. písm b) tejto Dohody o poskytovaní služby (resp. zníženej odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy, " je n e p l a t n á.

IX. Žalobca má nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 80 %.

X. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojim návrhom domáhal určenia, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX035 v bode 6/, 8.1/, 8.4/ veta prvá, druhá, tretia a veta štvrtá zmluvy je neprijateľnou podmienkou a je neplatná a určenia, že zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spol. PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere. Následne sa vyjadril k jednotlivým bodom zmluvy. V bode 6/ zmluvy je uvedená zmluvná podmienka: „ Ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01“. Podľa internetových stránok NBS bola priemerná ročná úroková sadzba spotrebiteľského úveru na Slovensku za obdobie január 2013 na úrovni 15,12%. Ročná úroková sadzba úveru v Zmluve je teda 4,63-násobne vyššia než priemerná ročná úroková sadzba spotrebiteľského úveru na Slovensku za obdobie január 2013. V bode 6/ zmluvy je zmluvná podmienka: „ Ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 76,21“. Ročné úrokové sadzby úverov sa v roku 2013 pohybovali v rozmedzí 14,75% - 15,96%, je ročná úroková sadzba stanovená v tejto výške neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď najvyššiu priemernú úrokovú sadzbu dosiahnutú za rok 2013 (t.j. 15,96 %) prevyšuje 4,78 - násobne. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je v bode 6/ Zmluvy stanovená nasledovne: „ RPMN za úver (v %): 69,02%. Podľa internetových stránok NBS bola RPMN spotrebiteľského úveru na Slovensku za obdobie január 2013 na úrovni 16,65%. RPMN v Zmluve je teda 4,15- násobne vyššia než priemerná RPMN spotrebiteľského úveru na Slovensku za obdobie január 2013. V bode 6/ Zmluvy je obsiahnutá zmluvná podmienka: „ Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 70,01“. Vzhľadom k tej skutočnosti, že RPMN sa v roku 2013 pohybovali vždy v rozmedzí 15,52% - 16,65%, je RPMN po poskytnutí revolvingu stanovená v tejto výške neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď najvyššiu RPMN dosiahnutú za rok 2013 (t.j. 16,65%) prevyšuje 4,2- násobne. V prípade ročnej úrokovej sadzby úveru a RPMN uvedených v bode 6/ v Zmluve sa jednoznačne jedná o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v zmysle § 52 a nasl. OZ absolútne neplatné. V bode 7/ Zmluvy sa uvádza: „ Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto Žiadosti/ Zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy.“ Na zadnej strane Zmluvy sa však žiadne ďalšie zmluvné dojednanie nenachádzajú. V bode 8/ Zmluvy je medzi účastníkmi uzatvorená Dohoda o poskytnutí služby. Táto Dohoda o poskytnutí služby je súčasťou Zmluvy, žalobca nemohol jej obsah ovplyvniť a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, a preto je v súlade s § 53 ods. 5 OZ neplatná. V bode 8.1/ Zmluvy sa uvádza: „ Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý.“ Je teda stanovená konštantná suma 215,75 EUR v prípade odkladu jednej, dvoch alebo troch splátok, pričom je zrejmé, že v prípade odkladu jednej splátky, poplatok za odklad by 2,68-násobne prevyšoval sumu jednej splátky. V prípade odkladu všetkých troch splátok, je suma poplatku nižšia len o 25,36 € od celkovej sumy odložených splátok. Takto stanovený poplatok za odklad splátok je pre spotrebiteľa značne nevýhodný, pričom žalobca nemal možnosť ho žiadnym spôsobom ovplyvniť. V bode 8.4/ veta prvá Zmluvy sa uvádza: „ Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby.“ Odplata je teda splatná bez ohľadu na to či dlžník o odklad splátok požiadal alebo nie. V bode 8.4/veta druhá Zmluvy sa uvádza: „ Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa čl.2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy“. Z uvedenej dohody vyplýva, že napriek schválenému úveru vo výške 1.500 € v prípade Zmluvy

bola žalobcovi vyplatená vždy len suma 1.132,51 €. V bode 8.4/ veta tretia Zmluvy sa uvádza: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi.“ Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je teda splatná bez ohľadu na to, či dlžník o odklad splátok revolvingu požiadal alebo nie. V prípade, ak dlžník požiada o odklad splátok revolvingu, teda v skutočnosti k žiadnemu odkladu nedôjde, keďže dlžník je povinný zaplatiť v prípade odkladu jednej splátky sumu prevyšujúcu odloženú splátku o 31,71 € alebo v prípade odkladu troch splátok sumu dosahujúcu hodnotu 46,49% hodnoty súčtu troch odložených splátok. V bode 8.4/ veta štvrtá Zmluvy sa uvádza: „ Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa čl. 4.1 Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa čl. 4.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Z uvedenej dohody vyplýva, že napriek schválenému revolvingu vo výške 790,84 € by v prípade poskytnutia revolvingu bola vyplatená len suma 678,76 €. Jedná sa o neprijateľné ustanovenia, ktoré sú v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka neplatné.

2. Tunajší súd o žalobe rozhodol rozsudkom sp. zn. 2C/247/2014 - 45 zo dňa 03.12.2015, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 09.06.2020 v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8.4 veta prvá o splatnosti odplaty za poskytnutie odkladu splátok a v bode 8.4. veta druhá o dohode o započítaní vzájomných pohľadávok na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/226/2019 - 159 zo dňa 12.05.2020. V ostatných častiach výroku rozsudku súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v práva a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je typickou štandardnou formulárovou listinou, na ktorú zásadne dopadá súdna kontrola. Zmluvná podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred dodávateľom a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienok, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 3 a ods. 6 OZ, pričom uviedol, že citované zákonné ustanovenie limituje výšku odplaty, teda aj úrokov, stanovením kritérií posúdenia obvyklosti na finančnom trhu, požadovanej za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Úrok v konkrétnej dohodnutej výške (úroková sadzba úveru) predstavoval a bol zahrnutý v odplate za poskytnutie peňažných prostriedkov a preto na ňu dopadá zákaz v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie bol povinný súd prvej inštancie aplikovať i v danej veci. Ak právna úprava stanovovala spôsob vyhodnotenia zmluvnej podmienky zistením odplaty, ktorú v danom prípade mal tvoriť úrok, obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, nebolo možné ju obísť. Súd nekonkretizoval, aké úroky boli požadované za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, porovnávané prípady majú spĺňať znak príbuznosti z hľadiska kritéria finančnej situácie spotrebiteľa, spôsobu a miery zabezpečenia záväzku, objemu poskytnutých peňažných prostriedkov a lehoty splatnosti. Preto záver súdu prvej inštancie, ktorým vyhodnotil výšku úrokovej sadzby za neprimerane vysokú bez preukázania skúmaného zákonom stanoveného kritéria v ustanovení § 53 ods. 6 OZ, nepostupoval správne a jeho záver bol nepostačujúci pre kvalifikáciu zmluvného dojednania ako neprijateľnej a teda i neplatnej zmluvnej podmienky. Právny záver je navyše nepreskúmateľný vo vzťahu k pojmu priemerná ročná úroková sadzba, keďže posudzované prípady a úrokové sadzby v napadnutom rozhodnutí ani minimálnym spôsobom súd prvej inštancie nekonkretizoval. Záver o nepreskúmateľnosti sa vzťahuje aj na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky o ročnej úrokovej sadzbe revolvingu v predmetnej zmluve, ako i ďalších podmienok vzťahujúcich sa k tejto zmluve o revolvingovom úvere (t.j. predpokladaná RPMN za úver, poplatok za odklad splátok úveru, splatnosť dohody o poskytovaní služby a započítaní vzájomných pohľadávok). V napadnutom rozhodnutí chýbal argumentačný základ o posúdení uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej by bol žalobcovi poskytnutý žalovaným revolving. Vo vzťahu k určeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky o výške RPMN za úver 69,85% súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že porovnával uvedenú náležitosť úverovej zmluvy s výškou RPMN určenou NBS, podľa ktorej v rozhodnej dobe predstavovala výška RPMN 16,65%. Uvedený postup súdu alebo správny, RPMN sa vypočítava podľa vzorca, nejedná sa o údaj založený na porovnávaní s inými údajmi. Výpočet RPMN môže byť len správny alebo nesprávny, teda v súlade alebo v rozpore so zákonom. V tomto smere opäť absentoval akýkoľvek argumentačný základ, ktorý by umožňoval posúdiť správnosť alebo nesprávnosť výšky RPMN.

4. V bode 53 svojho odôvodnenia, krajský súd uviedol, že s účinnosťou od 1. júna 2014 podľa § 153 ods. 3, 4 O. s. p. ak súd v rozsudku určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve. Súd prvej inštancie ale nepostupoval podľa tohto ustanovenia, keď znenie zmluvnej podmienky v bode 8.1 predmetnej zmluvy, tak ako bolo dojednané v tejto spotrebiteľskej zmluve vo výroku napadnutého rozhodnutia neuviedol. Opodstatnenosť takéhoto postupu je daná aj z hľadiska preskúmateľnosti napádaného rozhodnutia (s prihliadnutím na konkrétne znenie zmluvnej podmienky). Vymedzenie presného znenia každej podmienky, ktorá bola súdom prvého stupňa vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, je nevyhnutné (jedná sa o povinnosť uvedením výslovného znenia tejto zmluvnej podmienky). Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia v časti o neplatnosti zmluvného dojednania Dohody o poskytnutí služby ako neprijateľnej podmienky uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal skutkový stav, na ktorý aplikoval právne predpisy, z ktorých vyvodil právne závery.

5. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia neprijateľnej a teda neplatnej zmluvnej podmienky dohodnutej v bode 8.4 veta prvá a v bode 8.4 veta druhá (Dohoda o poskytnutí služby, týkajúca sa splatnosti odplaty odkladu splátok a započítanie pohľadávok veriteľa a dlžníka) ako vecne správne potvrdil. Ďalej uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude, na základe vykonaného dokazovania a následného vyhodnotenia dôkazov, posúdiť uplatnený nárok žalobcu z hľadiska ročnej úrokovej sadzby úveru, primárne podľa ustanovenia § 53 ods. 6 O. z., v zmysle ktorého ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov (a o takýto prípad tu šlo), nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Výšku odplaty obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery je potrebné zdôvodniť i obdobnými (právne súladnými) prípadmi. Pri posudzovaní obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere RPMN bude dôvodné vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností a tvrdení žalobcu, ktoré sa následne subsumujú pod príslušné ustanovenia ZoSÚ, obsahujúce výpočet RPMN podľa príslušného vzorca (§ 19 ods. 1 ZoSÚ). Vo vzťahu k formuláciám zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve bude potrebné dbať aj na ustanovenia procesných noriem, chrániacich spotrebiteľa, upravujúcich postup pri formulácii petitov a následne výrokovej časti súdneho rozhodnutia, uvedením znenia zmluvnej podmienky (tak ako bola dojednaná v spotrebiteľskej zmluve). V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

6. Súd doplnil dokazovanie v súlade so závermi uvedenými v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/226/2019 - 159 zo dňa 12.05.2020 a to uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 27/2018 zo dňa 28.03.2019, čiastočným späťvzatím zo dňa 09.09.2020, vyjadreniami žalobcu zo dňa 16.09.2020 a 17.09.2020, vyjadrením žalovaného zo dňa 05.10.2020 a zistil tento skutkový stav veci:

7. Žalovaný ako právnická osoba uzatvoril so žalobcom ako spotrebiteľom dňa 10.01.2013 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvu o revolvingovom úvere. Na základe predmetnej zmluvy bol žalovanému schválený revolvingový úver (úverový limit) vo výške 1500,00 eur (takáto suma je uvedená v zmluve). V bode 6 zmluvy je uvedených počet splátok: 42, poskytnutá čiastka úveru 1500,00 eur, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eur, celková čiastka na zaplatenie dlžníkom: 3375,54 eur, RPMN za úver 69,02 %, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN za úver 46,35 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu na zaplatenie dlžníkom: 1928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75%.

8. Pod bodom 8. žiadosti/zmluvy je uvedený: „DOHODA O POSKYTNUTÍ SLUŽBY uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“ a v čl. 8.1. je vymedzený predmet tejto dohody ako súčasť predtlačeneho formulára len s doplnením sumy poplatku za odklad splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur, s doplnením sumy poplatku za odklad splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur. Tieto sumy sa zaviazal žalobca ako dlžník zaplatiť za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru/revolvingu. Samotná možnosť odkladu je pritom viazaná na žiadosť dlžníka.

9. V bode 8.4/ veta tretia žiadosti/ zmluvy je uvedené, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi.

10. V bode 8.4/ veta štvrtá žiadosti/ zmluvy je uvedené, že sa Veriteľ a Dlžník dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytovaní služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy.

11. Právny zástupca žalovaného k veci vo svojom písomnom vyjadrení potvrdil uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXX035 dňa 10.1.2013 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. V ten istý deň bola medzi účastníkmi konania uzatvorená Dohoda o poskytnutí služby, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi na základe jeho žiadosti počas trvania zmluvy o revolvingovom úvere odklad splatnosti akýchkoľvek troch splátok. Dohoda bola uzatvorená ako doplnková a fakultatívna dohoda, o čom podľa jeho názoru svedčí článok 8 ods. 8.6. a samostatné odčlenenie obsahu dohody od ostatného textu zmluvy o revolvingovom úvere, tiež samotné podpisovanie dohody. Dohodu o poskytnutí služby charakterizoval ako samostatný právny úkon, ktorého vznik nie je viazaný na vznik zmluvy o revolvingovom úvere. Právny zástupca je toho názoru, že žalobca mal možnosť ovplyvniť vznik tejto dohody, jej uzavretie odmietnuť, preto ide o individuálne uzavretú dohodu. Priemerný spotrebiteľ, ktorý je v rozumnej miere obozretný, si je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so zmluvou o revol. úvere a že jej vyjadrenie vyžaduje samostatný súhlas. Podľa jeho názoru uzavretie dohody bolo slobodné a dobrovoľné, vedel o jeho význame, právach a povinnostiach z nej plynúcich. Samotná odplata nie je stanovená izolovane, ale s ohľadom na povahu a obsah služby, ktorým je možnosť jednostrannej zmeny splátkového kalendára zo strany spotrebiteľa. Podporne sa odvolal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33 Cdo 1956/2007. Je toho názoru, že žiadny predajca (dodávateľ) nemá možnosť ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa, či zakúpenú službu využije alebo nie. Odplata podľa tejto dohody je potom cenou plnenia.

Návrh žalobcu považuje za rozporný so zákonom, lebo ustanovenie o úrokovej sadzbe nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. Je to vyjadrenie ceny za plnenie a to platí podľa jeho tvrdenia aj pre údaj RPMN, ktorá tiež nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Porovnávanie navrhovateľa úrokových sadzieb (RPMN) s úrokovými sadzbami bánk je v rozpore s Občianskym zákonníkom. Ten pre posúdenie primeranosti odplaty za požičanie peňazí ustanovil odplatu obvyklú na finančnom trhu, pritom finančný trh nie je bankový trh. Vo vyjadreniach sa právny zástupca odporcu opieral na § 53 ods. 1 OZ, § 53 ods. 6 OZ, bod 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29 smernicu Rady 93/13/EHS. Dohoda o poskytnutí služby je samostatným právnym úkonom a jej vznik nie je podmienkou pre vznik Zmluvy o RÚ. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná, navrhovateľ mal možnosť ovplyvniť vznik danej dohody a jej uzavretie mohol odmietnuť. Uzavretie dohody bolo slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Odplata za službu nie je stanovená izolovane, ale aj s ohľadom na povahu a obsah služby, ktorým je možnosť jednostrannej zmeny splátkového kalendára zo strany spotrebiteľa. Odplata je cenou plnenia, tvrdenie o neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate je vylúčené.

12. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Žalobca podaním zo dňa 09.09.2020 zobral žalobu v časti určenia, že zmluvné dojednanie Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. nie sú súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX0035, späť. Vzhľadom na uvedené, súd konanie v tejto časti zastavil (výrok č. I.)

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 4 písm. a), h), k) Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

23. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

24. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § čl. 3 ods. 1 Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nekalou podmienkou je podmienka, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Žiada sa dodať, že slovenské znenie smernice používa pojem "nekalosť", ktorý bol v rámci transpozície do slovenského právneho poriadku preformulovaný na "neprijateľnosť". Preto je možné vychádzať z toho, že ide o synonymické pojmy.

27. Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 2 písm. i), j) zák. č. 129/2010 Z. z. účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 9 ods. 2, písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b), zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

31. Podľa § 19 ods. 1 ZoSÚ, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

32. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

33. Po rozhodnutí o odvolaní rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/226/2019 - 159 zo dňa 12.05.2020 a čiastočnom späťvzati zostalo určenie neplatnosti konkrétnych zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o revolvingovom úvere č. 85XXXXXX35 zo dňa 10.01.2013 tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku v bodoch II. - VIII.

34. Tak ako vyplýva z uznesenie Najvyššieho súdu SR v tomto konaní pod sp. zn. 6Cdo 27/2018 zo dňa 28.03.2019, žaloba o vyslovenie, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, je osobitným právnym prostriedkom ochrany spotrebiteľa. Povaha tejto žaloby ako osobitného právneho prostriedku ochrany spotrebiteľa (a teda nie ako určovacej žaloby) bola naznačená už v rozhodnutí NS SR zo dňa 14.09.2016 pod. sp. zn. 6 Cdo 389/2015.

35. Je nepochybné, že žalobca je v postavení spotrebiteľa a žalovaný v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Rovnako súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva dňa 10.01.2013. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Súd zopakuje, že právny vzťah medzi stranami sporu je založený zmluvou o revolvingovom úvere a túto je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. Záonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských zmluvách je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy

(rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C-244/98 Oceáno Grupo Editorial, C-168/05 Mostaza Claro).

36. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 10.01.2013 zmluvu s názvom „Zmluva o revolvingovom úvere“ č. 85XXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy v bode 6 /žalovaný žalobcovi schválil úver vo výške 1500,00 eur. Žalobca sa v zmluve zaviazal splatiť úver v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur, vždy k 16. dňu v mesiaci. Celkovú čiastku, ktorú tak musí zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) je 3.375,54 eur. RPMN za úver je vo výške 69,02%. Ročná úroková sadzba úveru je 70,01%, priemerná PRMN za úver je 46,35%. Poskytnutá čiastka revolvingu je 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorý musí Dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) je 1.928,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v % je 70,01. Ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania je 8,75%. Súd má za to, že podľa svojho obsahu ide o zmluvu o úvere i keď ju žalovaný nazval ako „Zmluvu o revolvingovom úvere“. Z predložených listinných dôkazov a vyjadrení žalobcu nevyplýva, že by bola uzatvorená aj ďalšia zmluva, a to o revolvingovom úvere, uvedené sám potvrdil aj žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 09.10.2020. Súd teda konštatuje, že k uzavretiu ďalšej zmluvy a to zmluvy o poskytnutí revolvingu neprišlo. Napriek tomu, z dôvodu komplexnej ochrany spotrebiteľa má súd za to, že je potrebné zaoberať sa aj zmluvnými dojednaniami týkajúcimi sa revolvingového úveru, nakoľko zmluvné dojednania o revolvingovom úvere sú súčasťou spotrebiteľskej zmluvy rovnako ako zmluvné dojednania o spotrebiteľskom úvere. V tomto smere súd odkazuje na vyššie spomínané uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 27/2018 zo dňa 28.03.2019, ktorý v bode 14 uviedol, že žaloba, ktorou sa žalobca domáha vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C.s.p. K tomuto právnomu záveru dospel aktuálne NS SR už v rozhodnutí z 28. februára 2019 sp. zn. 6 Cdo 127/2017, v ktorom uviedol, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súdu, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeclaruje (ne)existencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Preto súd považuje za správne a potrebné venovať sa aj ustanoveniam týkajúcim sa revolvingového úveru, nakoľko sa týmto môže deklarovať existenciu nečestnej podmienky, ktorá je v zmluve od jej vzniku.

K výrokom II a III rozsudku:

37. Žalobca žiadal vyhlásiť zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 6/ zmluvy a to, že ročná úroková sadzba úveru je 70,01 % a ročná úroková sadzba revolvingu je 76,21% za neplatné. Z obsahu spisu vyplýva, že podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dohodnutého úveru 1.500,00 eur mal žalobca ako dlžník zaplatiť žalovanej ako veriteľovi sumu 3.375,54 eur. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 3Co/70/2014 uviedol, že „ročná úroková sadzba úveru 70 %, resp. odplata za úver v uvedenom rozsahu, zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov a niet dôvod na iné ako úžerné označenie takýchto úrokov (porov. rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 o neplatnosti úrokov vo výške 48 % pre rozpor s dobrými mravmi). Neprimeraná výška úrokov 70 % ročne je v spoločnosti neuznávaná a hodnotená ako odporujúca dobrým mravom. Krajský súd v Prešove v uvedenom rozhodnutí zdôvodnil záujem na určení neplatnosti odplaty za úver, keďže neplatnosť celej úverovej zmluvy by nebola v prospech ani spotrebiteľa, ktorý by tak musel vydať bezdôvodné obohatenie, napriek výhodnosti splátok. Konštatoval tiež, že „cenové praktiky žalovanej sú na úkor jasnosti a zrozumiteľnosti a za takéhoto stavu aj právo Európskej únie pripúšťa súdnu kontrolu ceny hlavného plnenia. Pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, dajú sa definovať ako dobré mravy. Ak tomuto kritériu zmluvná podmienka nevyhovuje, prieči sa dobrým mravom.“ Pokiaľ je zmluvná podmienka v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

38. Súd vyhodnotil výšku úrokovej sadzby úveru 70,01 % ročne a výšku ročnej úrokovej sadzby revolvingu 76,21% ako neprimerane vysokú, a preto odporujúcu dobrým mravom, nakoľko podstatne

presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V zmysle § 53 ods. 6 OZ, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri nebankových subjektoch sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % (revolvingu 76,21%) viac ako 5-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú v čase uzavretia zmluvy bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pod pojem „odplata obvyklá na finančnom trhu“ je potrebné pritom zahrnúť aj odplatu obvykle požadovanú komerčnými bankami pri poskytovaní spotrebiteľských úverov (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/703/2014 zo dňa 24.11.2015). Prípady majú spĺňať znak príbuznosti z hľadiska kritéria finančnej situácie spotrebiteľa, spôsobu a miery zabezpečenia záväzku, objemu poskytnutých peňažných prostriedkov a lehoty splatnosti. Súd zistil, že priemerné úrokové miery zo spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami s lehotou splatnosti od 1 do 5 rokov, ako bolo v tomto prípade (42 splátok), predstavovali v 01/2013 (v čase uzatvorenia zmluvy 10.01.2013) úrokovú sadzbu vo výške 13,00 % pri spotrebiteľských úveroch bez zabezpečenia (zdroj: www.nbs.sk), čo zakladá v zmysle hore uvedeného neplatnosť takéhoto dojednaní pre rozpor s dobrými mravmi pre násobné prekročenie horeuvedených hraníc s poukazom na rozsudok KS v Nitre sp. z n. 9Co/77/2017 a rozsudok KS v Trnave sp. z n. 9Co/182/2019. Pre podporu použitia údajov o priemerných úrokových mierach zo spotrebiteľských úverov poskytnutými bankami (nakoľko žalovaný namietá ich použitie, nakoľko pojem finančný trh je širší) súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/419/2016 zo dňa 30.07.2019, ktorý hovorí, že ustanovenie § 53 ods. 6 OZ ale nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch sa zahrňovali i údaje od tých subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprímerané, až úžernícke úroky. Pripustenie takejto možnosti rozhodne nebolo vôľou zákonodarcu, a preto pre účely zistenia výšky obvyklej odplaty sa musí vychádzať z údajov finančných inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primeranú odplatu riadiac sa zásadou dobrých mravov upravenou v ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pri dojednávaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí, bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprímerané, až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk. V zmluve dohodnutá úroková sadzba úveru vo výške 70,01 % viac ako 5 - násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu vo výške 13 % uplatňovanú bankami pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek a preto záver o neplatnosti dojednaní o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka je jediný možný. Už Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012 stanovil, že neprímeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Hoci sa nebankové subjekty spravidla bránia uvedenému porovnaniu s poukazom na rozdiely, či už v zabezpečení pohľadávok z úverov a teda aj rozdielu v riziku splácania úverov pri nebankových subjektoch, súd do istej miery môže akceptovať vyššie náklady pri úveroch poskytovaných nebankovými subjektmi, ale aj táto výška odplaty za poskytovanie úverov nebankovými subjektmi je limitovaná najmä všeobecnými ustanoveniami vyplývajúcimi z občiansko-právnych vzťahov a to z § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Hoci Občiansky zákonník, ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné dojednať úroky, z tejto skutočnosti samo osebe nemožno vyvodiť, že by výška úrokov závisela výslovne len od dohody účastníkov zmluvy. Pre porovnanie však súd uvádza rozsudok Krajského súdu v Trnave 26Co/66/2018 zo dňa 27.02.2019, pričom z odôvodnenia vyplýva, že zmluva bola uzatvorená v 8/2013 s úrokovým limitom 960,00 eur, počet splátok 42, splátka 51,44 €, RPMN za úver 67,82%, ročná úroková sadzba úveru 70,02% ako aj priemerná PRMN. Zo záverov tohto rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že výška úroku odporuje dobrým

mravom, a to napriek tomu, že pohľadávka na splatenie poskytnutého úveru nie je zabezpečená žiadnym zabezpečovacím prostriedkom.

39. Súd, v zmysle odporúčaní krajského súdu, aplikoval ustanovenie § 53 ods. 6 OZ na prejednávany prípad, vysporiadal sa so znakom príbuznosti s obdobných prípadoch. Dohodnutá úroková miera pri úvere v rozsahu 70,01% ročne a pri revolvingu v rozsahu 76,21%, teda podstatne prevyšujú obvyklú úrokovú mieru, a preto sú dojednania o úroku pre rozpor s dobrými mravmi a obchádzanie zákona (§ 53 ods. 6 OZ) podľa § 39 OZ neplatné (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/55/2016 zo dňa 28.09.2016).

K výrokom IV. a V.

40. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 ZoSÚ. V zmysle rozsudku krajského súdu, výpočet RPMN môže byť len správny alebo nesprávny, teda v súlade alebo v rozpore so zákonom. Žalobca v žalobe ale aj vo vyjadrení zo dňa 22.05.2015 uvádza, že mu žalovaný vyplatil sumu úveru vo výške 1.132,51 eur. Súd prepočítal výšku RPMN interaktívnou kalkulačkou na výpočet RPMN z portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií SR <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn> a zistil, že RPMN po výpočte je vo výške 108,16 %, avšak v zmluve sa nachádza výška 69,02 %, čiže v neprospech spotrebiteľa. Súd pre výpočet RPMN použil tieto údaje vstupujúce do výpočtu: dátum pôžičky: 10.01.2013, výška úveru - 1.132,51 eur, periodicita splátok - mesačne, počet splátok 42, výška splátok 80,37 eur. Následne žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 17.09.2020 súdu uviedol, že mu bol nakoniec poskytnutý úver vo výške 1.284,25 €, čo aj žalovaný potvrdil vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 09.10.2020. Súd preto vykonal výpočet RPMN za úver v nadväznosti na Dohodu o poskytnutí služby z ktorej z bodu 8.4 veta prvá vyplýva, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru (vo výške 215,75 eur) je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby, čiže v deň uzavretia zmluvy - 10.01.2013. Údaje vstupujúce do výpočtu: dátum pôžičky: 10.01.2013, výška úveru - 1.284,25 eur (1.500,00 - 215,75), periodicita splátok - mesačne, počet splátok 42, výška splátok 80,37 eur, RPMN je tak vo výške 87,45%. Súd na to, aby zistil, akým spôsobom žalovaný vypočítal RPMN vo výške 69,02%, zadal vstupné údaje do kalkulačky a to dátum pôžičky 10.01.2013, výška pôžičky 1500,00 eur, periodicita plátok - mesačne, počet splátok 42, výška splátok 80,37 eur bez zadania dodatočného nákladu. V tomto prípade RPMN súd vypočítal vo výške 66,46% (uvedený výpočet prezentoval aj žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 09.10.2020). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že výpočet RPMN je nesprávny, čiže v rozpore so zákonom.

41. Rozsudkom C-377/14 Súdny dvor vo veci účastníkov V. Y. D. J. W. RJ.á proti FINWAY a.s. vo svojej odpovedi na štvrtú otázku v bodoch 81 - 91 uviedol nasledovné: „Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru obsiahnutý v čl. 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice. 83. Treba pripomenúť, že celková výška úveru v zmysle smernice 2008/48 je v jej článku 3 písm. l) vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. 84. Podľa článku 3 písm. g) tejto smernice celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Podľa čl. 3 písm. i) uvedenej smernice RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s čl. 19 ods. 2 smernice (poznámka súdu - § 2 písm. i) zákona č 129/2010 Z. z.). 85. Keďže je pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 (pozn. súdu: § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z.) ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. 86. Do celkovej výšky úveru v zmysle čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. 87. Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. 88. Článok 19 ods. 1 smernice 2008/48 spresňuje, že RPMN, ktorá sa na

ročnom základe rovná aktuálnej hodnote všetkých záväzkov, na ktorých sa dohodli veriteľ a spotrebiteľ, sa vypočíta na základe matematického vzorca uvedeného v prílohe I časti I tejto smernice (Príloha 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) Táto smernica pritom stanovuje, že základná rovnica, ktorá stanovuje RPMN, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Výška čerpania úveru v zmysle časti I prílohy I smernice 2008/48 tak zodpovedá celkovej výške úveru v zmysle čl. 3 písm. l) tejto smernice. 90. .... informácia spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca má preto podstatný význam. Na jednej strane táto informácia prispieva k transparentnosti trhu v rozsahu, v akom spotrebiteľovi umožňuje porovnať ponuky úveru. Na druhej strane mu umožňuje posúdiť rozsah jeho záväzku. 91. Vzhľadom na vyššie uvedené treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“ Z predmetného rozhodnutia súdneho dvora je zrejmé, že údaj o úvere vo výške 1.500,00 € nezodpovedá resp. nespĺňa požiadavku v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Súd má za to, že v časti označenia celkovej výšky úveru bolo potrebné uviesť sumu, ktorá bola skutočne daná k dispozícii spotrebiteľovi, ktorá nesmie byť fiktívne navýšená a uvedená ako údaj o celkovej výške úveru. Súd poukazujúc na vyššie rozhodnutie Súdného dvora má za to, že veriteľ uviedol nesprávnu výšku RPMN v zmluve, teda v rozpore so zákonom, jej úmyselné podhodnotenie je v rozpore s dobrými mravmi a obchádza zákon a toto dojednanie je v zmysle 39 OZ neplatné, preto sa súd nemôže stotožniť s argumentom žalovaného, že údaj RPMN je výsledkom prepočtu parametrov o úvere dohodnutých v zmluve, ktoré boli stranami odsúhlasené.

42. Čo sa týka zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8XXXXXXXXXX v bode 6/ tejto zmluvy v znení: predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v % - 70,01 je neurčité vyjadrenie RPMN. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Úver je odplatný. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najakurátnejšieho úveru. Vzhľadom na uvedené ako aj dôležitosť uvedeného údaju RPMN, ktorý vlastne zobrazuje cenu poskytnutého úveru, zákonodarca vyžaduje, aby tento údaj bol v zmluve uvedený jednoznačne a určite, čo v zmluve o revolvingovom úvere uzatvorenej medzi stranami sporu, nie je. Čiže, RPMN nie je stanovená presne, tento údaj je nesprávny, čiže v rozpore so zákonom a rovnako obchádza zákon. Toto dojednanie je tak v zmysle § 39 OZ neplatné.

K výrokom VI, VII a VIII

43. Čo sa týka argumentácie súdu prvej inštancie v rozsudku sp. zn. 2C/247/2014 - 45 zo dňa 03.12.2015 k bodu 8 Zmluvy v časti Dohody o poskytnutí služby, krajský súd uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, ktorým kvalifikoval zmluvné podmienky za neprijateľné a neplatné. Krajský súd však uviedol, že súd nepostupoval správne tak, že presne nevymedzil znenie každej podmienky, ktorá bola súdom prvého stupňa vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Vzhľadom k tomu, že krajský súd v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a aj napriek tomu, že sa stotožnil s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku v tejto časti, má súd za to, že je potrebné argumentáciu zopakovať z dôvodu jasnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia.

44. Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.1/ zmluvy a to, že poplatok za odklad maximálne troch splátok úveru je 215,75 eur a že poplatok za odklad maximálne troch splátok revolvingu je 112,08 eur. Taktiež žiadal vyhlásiť za neplatné zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.4/ zmluvy a to, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu (veta tretia bodu 8.4/) je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi a započítanie pohľadávok veriteľa a dlžníka (veta štvrtá bodu 8.4/). Zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8 sú subsumované pod názov „Dohoda o poskytnutí služby“. Dohoda je súčasťou predmetnej úverovej zmluvy, bola vopred zo strany žalovaného naformulovaná, bez možnosti jej zmeny zo strany žalobcu ako spotrebiteľa. Žalovaný nepreukázal opak. Z obsahu tohto bodu súd zistil, že nie je v osobitnej grafickej forme a je len predtlačným formulárom. Súčasťou predtlačného textu bez možnosti zasiahnuť zo strany spotrebiteľa je uvedený záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi službu možnosti odkladu splatnosti splátok úveru /revolvingu na

žiadosť dlžníka a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby možnosti odkladu splatnosti splátok úveru /revolvingu. Ďalej je tu uvedená splatnosť tejto odplaty (poplatku) za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru/revolvingu dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby a pri revolvingu dňom poskytnutia revolvingu. Do obsahu dohody sa len dopisovala výška poplatku 215,75 eur pri úvere a výška poplatku 112,08 eur pri revolvingu. Súd dospel k záveru, že žalobca nemohol ovplyvniť takto koncipovaný obsah dohody, čo hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda i za neplatné zmluvné podmienky. Samotné ustanovenia o určení splatnosti odplaty ku dňu uzavretia dohody či poskytnutí revolvingu považuje súd aj za rozpor s dobrými mravmi, lebo takúto dohodu o splatnosti sa dlžník vopred vzdal svojho práva vo finančnom vyobrazení (výšky uvedených poplatkov), pritom ani len ešte nepožiadaval o odklad splatnosti. Zmluvná povinnosť zaplatiť riadne a včas reálne vyčerpaný úver je esenciálnou povinnosťou dlžníka, na druhej strane výška poplatku je v tomto prípade zjavne neprimeraná a podľa názoru súdu v prejednávacom prípade pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ) ako aj pre neprijateľnosť (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ) absolútne neplatná. Nie je zlučiteľné s dobrými mravmi, aby dlžník platil nejaký poplatok a to v takej vysokej sume za to, že ak v budúcnosti možno požiadava o odklad splátok, bude mu to umožnené veriteľom. Súd takúto platbu poplatku (keďže je splatná s čerpaním úveru resp. revolvingu) hodnotí ako vzdanie sa finančných prostriedkov (vzdanie sa práva na takúto sumu) bez toho, aby dostal vzájomné protiplnenie napríklad v podobe, že by už pri čerpaní úveru alebo revolvingu dal veriteľ súhlas s odkladom splátok. Súd je tohto názoru, že zaplatiť poplatok 215,75 eur hneď pri uzatvorení dohody o poskytnutí služby bez dostania protiplnenia (ale len poskytnutie služby vo forme „možnosti“) resp. poplatok 112,08 eur pri poskytnutí revolvingu je neprimerane vysoké k skutočnosti, že vtedy dlžník ani len netušil, či vôbec v budúcnosti bude žiadať o odklad nejakej splátky. Takéto konanie veriteľa súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku a preto zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1/ zmluvy za neplatné a v bode 8.4/ zmluvy veta tretia, ktorá súvisí s poplatkom za odklad, vyhlásil tiež za neplatnú.

45. Vzhľadom na vyššie uvedený nedostatok vo formulácii zmluvnej podmienky, spojil súd odseky 6 a 7 z petitu žaloby tak, že uviedol ich presné znenie zo Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca tento nedostatok formulačne odstránil vo vyjadrení ku konaniu zo dňa 09.09.2020.

46. Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatné aj zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 8.4/veta druhá a štvrtá zmluvy. Druhú vetu bodu 8.4/ krajský súd potvrdil. Z obsahu štvrtej vety tohto bodu vyplýva, že sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávka dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1 Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty ku dňu uskutočnenia revolvingu (veta štvrtá). Predmetný text je súčasťou predtlačenej formulárovej dohody bez možnosti, aby do nej spotrebiteľ nejakým spôsobom zasiahol. Súd je tohto názoru, že v čase uzatvárania zmluvy či dohody medzi zmluvnými stranami ešte žiadne pohľadávky neboli a preto i dohoda o započítaní pohľadávok považuje za obchádzanie zákona, lebo veriteľ dosiahol, že neposkytne dlžníkovi celú výšku schváleného revolvingu, ale sumu poníženú práve o odmenu za poskytnutie služby v možnosti povoliť splátky revolvingu. Súd dospel k záveru, že tu taktiež ide o rozpor s dobrými mravmi, neprijateľnú zmluvnú podmienku a to je aj dôvod, pre ktorý aj túto zmluvnú podmienku vyhlásil súd za neplatnú.

47 Súd rovnako prišiel k záveru, že po posúdení obsahu tých zmluvných podmienok zmluvy, ktorých neplatnosť sa žalobca domáha, že práve uzatvorením týchto podmienok si žalobca ako spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie (§54 ods. 1OZ), čo spôsobilo neprijateľnosť týchto podmienok, súd preto ich aj s odkazom na rozpor s dobrými mravmi vyhodnotil ako neplatné. Súd sa opätovne nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalovaného, že bod 8. Zmluvy o revolvingovom úvere označený ako Dohoda o poskytnutí služby je samostatná zmluva. Podľa názoru súdu, táto tvorí súčasť Zmluvy o úvere, nasleduje po ostatných bodoch zmluvy, nie je ako samostatná zmluva oddelená od textu zmluvy a nebola so žalobcom individuálne dojednaná.

48. O trovách konania v prvom, druhom stupni a dovolacieho konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p., § 396 ods. 3 C.s.p. v nadväznosti na § 453 ods. 3 C.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v rozsahu jeho čistého úspechu nasledovne:

- prvý a druhý stupeň konania: žalobca má nárok na náhradu trov konania v prvom a druhom stupni v rozsahu 80 % (úspech žalobcu 90% - neúspech žalobcu 10%, spôsob výpočtu - z 10 výrokov bol žalobca úspešný v 9 výrokoch - 2 výroky v rámci krajského súdu, 7 výrokov v rámci súdu prvého stupňa
- rozsudok v druhom poradí, v 1 výroku neúspešný z dôvodu späťvzatia).

- čo sa týka trov dovolacieho konania, súd v tejto časti rozhodol samostatným výrokom s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 453/2019 zo dňa 19.11.2019, ktorý konštatuje, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu.

Celkový výsledok sporu v rámci prvého a druhého stupňa je v rozsahu úspechu žalobcu 80% a v rámci dovolacieho konania v rozsahu 100%. Vzhľadom k tomu, že ide o rôzne pomery úspechu a ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyklučujú možnosť rozhodnúť o trovách dovolacieho konania samostatným výrokom, súd preto rozhodol tak, ako je uvedené v časti výrokov IX. a X.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.